

MENKİBE: Şeytanın Arkadaşlığı

Adamın birisi anasını babasını ziyarete gidecek. Deveyi hazırlamış, eşyaları, yükleri hazırlamış. Yola çıkacak. Birisi gelmiş yanına. demiş ki, “Ben de aynı köye gidiyorum, seninle arkadaş olabilir miyim?” “Hay hay buyurun, beraber gidelim” demiş. O da devesini hazırlamış. Tam yola çıkacaklar, sonra gelen demiş ki, “Arkadaş, ben erkekçe, doğru bir şey söyleyeceğim.” “Nedir, söyle bakalım?” “Ben şeytanım, yâni iblisim. Bıktım bu insanlardan, hep benden kaçıyorlar, konuşmuyorlar. Seninle yol boyunca bari bir iki laf edelim, şarkı söyleyerek yolculuk yapalım ” demiş. O da, “Yok hayır, senin bana zararın dokunur. Benimle gelme” demiş. “Vallahi dokunmaz. Söz” demiş.

Yola çıkmışlar. Öğle vakti oluyor, yemek yiyor. İblis bekliyor ki, adam namaz kılacak. Belki ikindiyle birleştirecek. İkinci vakti geliyor, bekliyor ki adam namaz kılsın, ne namaz var ne niyaz. Akşam oluyor, gene yok. Tam yatsı, bekliyor ki, hani belki hepsini tekrar birleştirecek. Tam yatacağı sırada, Şeytan diyor ki, “Arkadaş, bizim seninle yolculuğumuz buraya kadar.” “Niye?” “Ben Rabbime bir defa secde etmedim lânetlendim, sen dört defadır isyan hâlindesin. Sana gelecek zarardan ben korktum. Onun için yanından kaçıyorum” demiş.

Kaynak: Gençlerin Rehberi